

Vážení hostia, pani riaditeľka, kolegovia, študenti!

Dovoľte mi stručne predstaviť projekt COMENIUS, ktorý pod názvom

WE HAVE SAME COLORS – FARBY OKOLO NÁS

realizujú **partnerské školy:**

- **Gimnazium Mońki – Poľsko** (koordinátor projektu),
- naša **Pedagogická a sociálna akadémia, Bratislava – Slovensko**
- **škola v Birminghame – Británia.**

Cieľom dvojročného projektu je:

- zbližiť žiakov z rôznych národných kultúr pomocou fotografie,
- umožniť žiakom objavovať podobnosti a rozdiely medzi európskymi kultúrami, a tak posilniť ich povedomie o európskom kultúrnom dedičstve,
- motivovať žiakov k učeniu sa európskych jazykov vďaka spoločnému dvojročnému programu,
- dať možnosť žiakom a učiteľom zúčastniť sa európskeho partnerstva.

Výmenou informácií prostredníctvom fotografií sa žiaci priamo zapoja do realizácie projektu. Aktívnou účasťou v projekte žiaci posilnia nielen svoje sebavedomie, ale stanú sa tiež tolerantnejší k iným kultúram.

Žiaci počas práce na projekte:

- naučia sa používať fotografiu ako komunikačný prostriedok spoznávania a šírenia kultúrneho dedičstva a hodnôt,
- zlepšia sa v komunikácii pomocou IKT prostriedkov a cudzích jazykov,
- rozšíria si slovnú zásobu týkajúcu sa aktuálnych tém projektu a rozvinú svoju kreativitu,
- zvýšia si povedomie o iných európskych kultúrach,
- pochopia potrebu vzájomnej tolerancie, zodpovednosti za budúcnosť a európske občianstvo.

Každá partnerská škola pracuje na rôznych spoločných úlohách, ktorými sú:

- fotografovanie a zhromažďovanie informácií z vlastných krajín a zdieľanie týchto informácií s partnermi prostredníctvom fotografií,
- spoznávanie kultúry partnerských krajín,
- spolupráca pri tvorbe spoločnej webovej stránky,
- príprava výstavy žiackych fotografií ako výsledného produktu,
- vytvorenie „kultúrneho kalendára“ s využitím víťazných fotografií na spoločnej webovej stránke (vrátane významných dátumov, sviatkov, atď.),
- recipročné hostenie partnerov,
- zabezpečenie pravidelnej komunikácie medzi učiteľmi a žiakmi pomocou internetu.

Žiacke aktivity a mobility sú vopred naplánované. Na spoločnej webovej stránke bude postupne vytvorený blog, prostredníctvom ktorého si žiaci aj učitelia budú vymieňať názory na činnosti, fotografie a informácie. Plánované stretnutia umožnia učiteľom podľa potreby upravovať plány a rozhodovať, ako hodnotiť žiakov a ich prácu.

ČO SME UŽ UROBILI...

- 1) Na začiatku školského roka 2010/2011 každá partnerská škola predstavila projekt svojej škole. Žiaci zhromažďovali fakty o živote Jana Amosa Komenského a o jeho učení – tak priblížili poslanstvo projektov Comenius a základné informácie o projekte Farby okolo nás aj ostatným. Zo získaných informácií sme pripravili v škole nástenku.
- 2) Žiaci spoznávali partnerské krajiny cez fotografie známych fotografov – navzájom si vymieňali emaily v angličtine, ktoré obsahovali prvé dojmy prostredníctvom týchto fotografií.
- 3) Každý žiak urobil fotografiu svojho mesta a priložil k nej anglický text o sebe a o meste. Tieto prezentácie naši študenti odprezentovali na prvej mobilitě v Poľsku v januári 2011.
- 4) Cieľovou krajinou pre prvé mobility mala byť Veľká Británia, avšak pre nezáujem z britskej strany sa nateraz uskutočnili len mobility slovensko-poľské.
- 5) V novembri študenti pripravili novoročenky s využitím vlastných fotografií, ktoré si školy pomocou emailov vymenili.
- 6) V januári 2011 sa uskutočnila prvá mobilita – návšteva našich študentov v Poľsku. Fotografie a dojmy z návštevy si môžete prezrieť, resp. prečítať na nástenke projektu alebo na webovej stránke.
- 7) Vo februári sa všetci partneri podieľali na vytvorení spoločnej webovej stránky s blogmi, cez ktoré budú žiaci komunikovať. Webová stránka bude mať tiež kalendár, v ktorom budú zachytené významné dátumy a sviatky partnerských krajín.
- 8) Študenti z partnerských škôl spoločne vypracovali trojjazyčný obrázkový slovník každodennej slovnej zásoby jazykov partnerských krajín (angličtina, poľština, slovenčina), pričom každý z partnerov mal pridelené tri odlišné tematické okruhy.

ČO NÁS EŠTE ČAKÁ...

- 1) V apríli a máji študenti vypracujú prezentácie o svojich koníčkoch a záujmoch.
- 2) V nasledujúcom školskom roku 2011/2012 bude vyhlásená fotografická súťaž študentských fotografií v troch kategóriách: Človek, Krajina, Nápad.
- 3) Budeme pracovať na tematických prezentáciách v angličtine: Korene mojej rodiny, Tradície v mojej rodine, Môj všedný alebo neobyčajný deň, Moje mesto.
- 4) Výsledky projektu budú zverejnené na spoločnej webovej stránke a na nástenke projektu.

- 5) Projekt v závere vyvrcholí výstavou študentských fotografií a vyhlásením výsledkov súťaže. Víťazné fotografie sa stanú základom spoločného kalendára.
- 6) Záverečné zhodnotenie sa uskutoční v máji 2012 v Poľsku.

NIEKOĽKO ŽIACKYCH POSTREHOV NA ZÁVER

Keďže to bola moja prvá návšteva Poľska, sprevádzala ma nervozita a váhanie, ako to všetko dopadne. Cesta trvala takmer 10 hodín, cestovali sme v noci. Veľa sme toho nepospali a keďže bola tma, ani sme toho veľa nevideli, ale cesta bola plná iných zážitkov.

Po príchode do Monki moja nervozita stúpala a otázky v hlave sa množili rýchlosťou svetla. Čo keď sa im nebudem páčiť? Čo keď sa nebudem s nimi vedieť dorozumieť? Ale všetko dopadlo super. Môj hostiteľ Marcin mi ukázal svoju izbu, v ktorej budem počas pobytu a na moje prekvapenie mi aj obed pripravil. Marcinova rodina ma privítala s veľkým úsmevom na perách. Boli milí a pohostinní. Počas celého môjho pobytu sa mi venovali, a to sa mi páčilo, lebo som si precvičila angličtinu.

Tento výlet bol zatiaľ jeden z najlepších, až na tú cestu, ale aj tá sa dala prežiť. Najviac ma prekvapila čistota mestečka, dodržiavanie zákazu fajčenia na ulici alebo chodenie cez prechody. Spoznala som veľa milých, príjemných, ale hlavne pohostinných ľudí. Som rada že som mala možnosť spoznať Poľsko.

Zistila som, že Poliaci sú veľmi milí a dobrosrdeční ľudia. Dodržujú rôzne pravidlá, napríklad nikdy nechodia cez cestu, ak tam nie je prechod. Ďalej som zistila, že sú veľmi kresťansky založení. Rozprávali sme sa zvyčajne po anglicky, aj keď sa mi často nechcelo. Zaujímal ma aj niektoré slová, ako sa povedia po poľsky, takže som sa naučila aj čosi z ich jazyka. V Poľsku sa mi veľmi páčilo a chcela by som sa tam určite znovu vrátiť.

Všimla som si, že Poliaci sú kresťansky založený národ. Samozrejme, že Slováci tiež, ale je tu určitý rozdiel. Zatiaľ, čo u nás medzi veriacich patria väčšinou staršie generácie, v Poľsku je to inak. Vierou žije celá rodina. Ľudia v Mońkách mi prišli veľmi milí a dobrí, naučili ma, že nie je od veci prejavovať úctu a rešpekt všetkým ľuďom, bez rozdielu národnosti. Správali sa ku mne ako k rovnocennej a nepovyšovali sa. Z vlastnej skúsenosti viem, že medzi Slovákmi a niektorými inými národmi panuje napätie a povýšenosť z jednej alebo druhej strany. V Poľsku sa ku mne mali ako k členovi rodiny. Svojím prístupom ma naučili, že aj my ako národ sa takto môžeme správať, ak by sme chceli. Pochopila som, že všetko je to o nás ľuďoch, o našom prístupe. Môžeme byť slušní, milí a otvorení svetu a tak nás svet aj bude vnímať, alebo môžeme byť neprístupní, nepriateľskí a závistliví.

Posledný večer bol úžasný. Zobrali nás do neďalekého lesa a previezli nás na saniach s koňmi, čo som vždy túžila zažiť. Som šťastná, že som mala možnosť spoznať túto krajinu a jej obyvateľov a prajem to aj iným.

Mgr.Tatiana Filová